

Arrest

nr. 305 775 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 12 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VALCKE, die *loco* advocaat K. STOROJENKO verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma-origine. U bent christen orthodox. U bent geboren op (...) in Otaci in Ocnita. U was gehuwd met A. S. (...) en heeft met hem vier dochters. U bent niet officieel gescheiden van uw eerste echtgenoot maar jullie leven al jaren niet meer samen en u huwde ongeveer 4 jaar geleden met uw tweede echtgenoot, A. C. (...). Intussen bent u sedert twee jaar niet meer samen met uw tweede man.

Toen uw oudste dochter K. (...) ongeveer 10 jaar was, ongeveer 15 jaar geleden, begon u problemen te krijgen met uw eerste echtgenoot A. S. (...). Jullie hadden veel ruzies, uw man sloeg u vaak en hij dwong u ook om met andere mannen naar bed te gaan voor geld, wat u weigerde. Uw eerste echtgenoot dronk en gokte veel. In de periode dat u problemen had leefde u voor het grootste gedeelte bij uw ouders. Maar ook toen u bij uw ouders woonde hadden jullie nog ruzies en kreeg u slaag van uw man. Uw man heeft ook uw

tweede dochter M. (...) van u afgepakt. U zag haar pas vele jaren later terug toen ze meerderjarig was. Omwille van de problemen met uw man bent u ongeveer vier jaar geleden uit Moldavië vertrokken. Daarnaast kan u ook een krediet dat u gekregen had bij de bank, toen u er alleen voor stond, niet terugbetalen en wordt er nu ook daardoor beslag gelegd op het pensioen van uw ouders. U vreest ook dat u wegens wanbetaling gearresteerd zou kunnen worden en in de gevangenis zou terecht kunnen komen maar u bent dat niet zeker. In 2018 vertrok u uit Moldavië en u reisde naar Duitsland waar u een verzoek om internationale bescherming indiende dat werd geweigerd. U diende nadien ook nog verzoeken om internationale bescherming in in Nederland en Frankrijk die eveneens werden geweigerd. In november 2022 kwam u naar België en u diende op 24 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (kopie) en het paspoort van uw jongste dochter L. (...) (kopie) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Moldavië opnieuw in ruzies en gevechten met uw eerste echtgenoot terecht te komen. U vreest ook gearresteerd te worden omdat u uw lening bij de bank niet kan terugbetalen.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Er dient immers te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. De verzoeker om internationale bescherming moet aldus aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu bij u echter niet het geval. Het is immers helemaal niet geloofwaardig dat u een klacht of meerdere klachten heeft neergelegd bij de politie in Moldavië tegen de gewelddaden van uw eerste echtgenoot. U legde op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS immers tegenstrijdige verklaringen af over het al dan niet indienen van een klacht bij de politie. Op onze expliciete vraag hierover verklaarde u immers in eerste instantie dat u geen klacht kon indienen bij de politie in Moldavië. U beweerde daarop volgend dat men in Moldavië niets bereikt als men geen geld heeft. 'Degene die geld heeft, die runt het (CGVS, C. (...), 22.09.2023, p. 10).' Verderop in het persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer wel een klacht te hebben ingediend bij de politie. U verklaarde zelfs vijf tot zes keer een klacht tegen uw man te hebben ingediend bij de politie maar die klachten zouden niets hebben uitgehaald (CGVS, C. (...), 22.09.2023, p. 11-12). Geconfronteerd met uw tegenstrijdigheid kon u enkel aangeven dat u de eerste vraag waarbij gepolst werd naar het indienen van een klacht waarschijnlijk niet had begrepen (CGVS, C. (...), 22.09.2023, p. 12). Niettemin kunnen we niet anders dan vaststellen dat, waar u bij het CGVS in tweede instantie verklaarde dat u vijf tot zes keer een klacht heeft ingediend tegen uw eerste echtgenoot, u in Duitsland in 2018 iets helemaal anders heeft verteld aan de asielautoriteiten toen u daar een verzoek om internationale bescherming indiende. Inzage in het dossier in Duitsland zorgen er dan ook voor dat het helemaal niet als geloofwaardig kan worden beschouwd dat u beroep zou hebben gedaan op de politie in Moldavië. U verklaarde in Duitsland in 2018 immers het volgende op de vraag van de asielautoriteiten of u naar de politie of hogere overheidsinstanties was gegaan en u een klacht had ingediend tegen uw voormalige echtgenoot: 'Nee. Wij zijn Roma, wij stappen niet naar de politie. U kunt uw eigen echtgenoot niet aangeven.' Op de vraag van de asielautoriteiten in Duitsland waarom men als Roma haar eigen echtgenoot niet mag aangeven antwoordde u: 'De vrouw moet doen wat de man zegt. Het is niet acceptabel dat wij uw man aangeven. De Roma-wetten zijn stom. Dit zijn onze gebruiken en tradities (zie documenten in het administratief dossier).' Het moge dan ook heel duidelijk zijn dat deze tegenstrijdigheid niet is gebaseerd op iets dat verkeerd zou zijn begrepen. We vermelden in dit verband nog dat het CGVS u ook heeft gevraagd naar bewijzen van die vijf tot zes klachten maar u dit niet kon of zou kunnen voorleggen (CGVS, C. (...), 22.09.2023, p. 13). Voorgaande vaststellingen, in het bijzonder de vaststellingen uit het dossier uit Duitsland, doen dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vijf of zes klachten bij de politie. U kan derhalve dan ook bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. Voor de volledigheid

willen we u er nog op wijzen dat u ook op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zelf verklaarde geen beroep te hebben gedaan op de diensten van een advocaat. U verklaarde in dit verband dat u toen, toen u problemen had met uw eerste echtgenoot, volledig aan het rekenen was op uw vader die uw eerste echtgenoot ook hard zou aanpakken. U bracht naar voor dat uw vader uw eerste echtgenoot ook slaag gaf en een lesje leerde (CGVS, C. (...), 22.09.2023, p. 13).

Wat betreft uw verklaringen dat u een krediet dat u gekregen had bij de bank, toen u er alleen voor stond, niet kan terugbetalen en er nu ook daardoor beslag wordt gelegd op het pensioen van uw ouders dient te worden opgemerkt dat deze elementen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers in eerste instantie socio-economische problemen. Omwille van voorgaande redenen zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Met betrekking tot uw verklaringen dat u wegens wanbetaling ook gearresteerd zou kunnen worden en in de gevangenis zou terecht kunnen komen dient te worden opgemerkt dat u helemaal niet aantoonde dat een gevangenisstraf een wederrechtelijke vrijheidsberoving of een onredelijke straf voor feiten van gemeen recht zou uitmaken. De door u ingeroepen hypothetische vrees voor een gevangenisstraf volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort en het paspoort van uw jongste dochter attesteren enkel uw identiteit die niet ter discussie staat.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. Bij terugkeer naar Moldavië vreest verzoekende partij opnieuw in ruzies en gevechten met haar eerste echtgenoot terecht te komen. Ook vreest zij gearresteerd te worden omdat zij haar lening bij de bank niet kan terugbetalen (notities CGVS, p. 7-9).

2.2.5. Waar in het verzoekschrift vooreerst wordt gewezen op het kwetsbaar profiel van verzoekende partij, met name dat van een ongeschoolde alleenstaande vrouw van Roma-origine, en gesteld wordt dat zij bij terugkeer naar Moldavië *“het slachtoffer zal worden van een dubbele discriminatie als Roma enerzijds en als vrouw anderzijds”*, wijst de Raad er evenwel op dat uit de door partijen bijgebrachte *“COI Focus”* betreffende *“Moldavië: de Roma-minderheid”* van 4 maart 2022 (zie bijlage 2 van het verzoekschrift en bijlage 1 van de nota met opmerkingen) blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich weliswaar in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie ondervinden, doch dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol. De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul National al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de International Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Uit de voorliggende informatie kan dan ook worden geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea

Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Ook uit de informatie die in het verzoekschrift wordt aangehaald, dewelke deels dezelfde is dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop bovenstaande analyse van de situatie van Roma in Moldavië is gesteund, kan niet worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch kan er zonder meer uit worden besloten dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift overigens opmerkt dat de Equality Council enkel globale aanbevelingen doet in de strijd tegen discriminatie maar geen oplossing kan bieden in een individueel geval, duidt de Raad er evenwel op dat uit voormelde COI-Focus van 4 maart 2022 blijkt dat de Equality Council tevens verantwoordelijk is om klachten over discriminatie te onderzoeken die via hun website kunnen worden ingediend (zie COI-Focus, p. 25).

Gelet op wat voorafgaat, kan verzoekende partij dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar haar Roma-origine en de algemene situatie voor Roma in Moldavië om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt en/of dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft. In haar verzoekschrift haalt zij aan dat ze in de onmogelijkheid is werk te vinden en dat zij bij terugkeer naar Moldavië niet in staat zal zijn een menswaardig leven te leiden. Echter brengt zij met haar algemene beschouwingen geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat ze in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Een loutere verwijzing naar haar Roma-afkomst en het feit dat zij een ongeschoolde alleenstaande vrouw is, volstaat daartoe niet. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nergens gewag heeft gemaakt van een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van haar Roma-afkomst. Indien deze beweerde discriminatie in hoofde van verzoekende partij daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming met zich zou brengen, mag worden aangenomen dat zij deze elementen (veel) eerder gedurende haar procedure zou hebben vermeld. Verzoekende partij reikt geen dienstige reden aan waarom zij deze elementen onvermeld liet op het Commissariaat-generaal. Verzoekende partij onderneemt niet de minste poging om de nieuw aangevoerde nood aan internationale bescherming wegens haar Roma-origine ook maar enigszins te concretiseren. Zij toont op generlei wijze *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom en in welke omstandigheden zij ten gevolge van haar etnie problemen zou dreigen te ondervinden in haar land van herkomst en in dit kader verstoken zou blijven van bescherming.

2.2.6. Wat betreft de problemen met haar eerste echtgenoot, stelt de Raad vast dat er dienaangaande in de bestreden beslissing op wordt gewezen dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij desbetreffend geen beroep kan doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Moldavische autoriteiten, nu zij haar bewering vijf tot zes klachten te hebben neergelegd bij de politie in Moldavië tegen de gewelddaden van haar eerste echtgenoot niet aannemelijk maakt gelet op haar tegenstrijdige verklaringen hierover en het ontbreken van enig bewijs van deze klachten.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

Met het louter volharden in haar verklaring dat zij wel degelijk verschillende klachten heeft neergelegd heeft zij geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen over het al dan niet neerleggen van een klacht op. Verder is het geenszins ernstig dat verzoekende partij enerzijds stelt dat zij bij de Duitse asielinstanties aangaf geen klacht te hebben ingediend omdat zij hierover niet durfde spreken wegens het taboe binnen de Roma-gemeenschap om huiselijk geweld aan te geven, doch dat zij dit anderzijds blijkbaar wel besproken heeft met andere Roma nu deze haar immers het advies zouden hebben gegeven om over de klachten te zwijgen (zie verzoekschrift, p. 4). Gelet op het vertrouwelijke karakter van de procedure internationale bescherming volstaat haar bemerking dat zij vreesde dat haar man dit te weten zou komen evenmin.

Waar zij stelt dat zij omwille van haar Roma-origine geen beroep kan doen op effectieve bescherming van de overheid, bemerkt de Raad vooreerst dat hoewel uit hogervermelde COI-Focus blijkt dat anti-Roma-gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. Verder blijkt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging krijgen waardoor daders ongestraft blijven. Anderzijds zijn Roma vaak niet op de hoogte van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Dergelijke informatie volstaat *an sich* evenwel niet om aan te tonen dat verzoekende partij persoonlijk in haar land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou

kunnen krijgen. Het dient te worden herhaald dat het aan verzoekende partij toekomt *in concreto* aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Internationale bescherming kan immers slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er mag worden verwacht dat een verzoeker eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in zijn land van herkomst. *In casu* blijkt evenwel uit de bestreden beslissing en uit de notities van het persoonlijk onderhoud genoegzaam dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt enige poging te hebben ondernomen om hulp en/of bescherming vanwege de Moldavische autoriteiten te bekomen, noch biedt zij een afdoende verklaring voor haar nalaten desbetreffend.

Zij het er nog op gewezen dat uit voornoemde COI-Focus blijkt dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul National al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

2.2.7. Wat betreft nog haar verklaringen over het krediet dat zij niet kan terugbetalen, volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze hieromtrent het volgende motiveert: *“Wat betreft uw verklaringen dat u een krediet dat u gekregen had bij de bank, toen u er alleen voor stond, niet kan terugbetalen en er nu ook daardoor beslag wordt gelegd op het pensioen van uw ouders dient te worden opgemerkt dat deze elementen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers in eerste instantie socio-economische problemen. Omwille van voorgaande redenen zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Met betrekking tot uw verklaringen dat u wegens wanbetaling ook gearresteerd zou kunnen worden en in de gevangenis zou terecht kunnen komen dient te worden opgemerkt dat u helemaal niet aantoont dat een gevangenisstraf een wederrechtelijke vrijheidsberoving of een onredelijke straf voor feiten van gemeen recht zou uitmaken. De door u ingeroepen hypothetische vrees voor een gevangenisstraf volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.”* Verzoekende partij laat deze motivering geheel ongemoeid, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.8. De door verzoekende partij aangebrachte documenten (administratief dossier, stuk 6, map documenten) doen geen afbreuk aan het voorgaande. Haar paspoort en het paspoort van haar jongste dochter hebben immers louter betrekking op haar identiteit en afkomst en die van haar dochter, die evenwel niet ter discussie staan.

2.2.9. Ten slotte is de verwijzing in het verzoekschrift naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde. Voorliggend verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient hierbij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft.

2.2.10. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op

een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (zie administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 22 september 2023 de kans kreeg om haar redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT